

Zepp-LaRouche: »Handelskrig, oprustning, verdenskrig? Eller en ny sikkerhedsarkitektur?

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche vil blive bragt i den kommende udgave af den tyske ugeavis Neues Solidarität nr. 16-17, 17.april 2025. Den er oversat af EIR.

Af Helga Zepp-LaRouche

Ved ensidigt at indføre told over for hele verden, derefter »sætte dem på pause« og så hæve toldsatserne over for Kina til 145 %, har USA's præsident Donald Trump ikke forårsaget, men han har udløst en proces, der på relativt kort sigt kan føre til opløsningen af det globale finansielle system, som allerede befinder sig på randen af et kollaps. Denne optrapning bevæger sig mod »ukendt farvand« og risikerer at føre til en »direkte finanskrig«, ifølge den globale chef for valutaforskning i Deutsche Bank, George Saravelos. Som følge heraf truer en systemisk krise i det globale finansielle system med den akutte fare for, at de eksisterende brændpunkter for krig kan optrappes til en tredje verdenskrig!

Men selv før denne seneste forværring af den strategiske situation var vi her i Tyskland i gang med at forberede os på krig. Vi får at vide, at vi på grund af den »uprovokerede russiske aggressionskrig« skal blive »klar til krig«, at Rusland vil angribe Tyskland og andre europæiske nationer militært senest i 2029, så vi er nødsaget til at investere hundredvis af milliarder euro i oprustning, den tyske hær går ud i skolerne for at rekruttere, og indenrigsministeriet siger, at skolebørn skal forberedes på krig. En vis generalløjtnant Andre Bodemann forklarer i forbindelse med

»Operation Plan Deutschland«, at folk snart må vænne sig til at se transporten af mange døde og sårede i gaderne igen, Volkswagen bygger endnu en gang kampvogne, som for 80 år siden, der vil blive brugt mod Rusland igen. Hele verden ser med rædsel på Tyskland og undrer sig over, hvordan dette er muligt med tanke på vores lands historie. Hvordan i alverden kom vi til dette punkt blot 35 år efter den fredelige revolution i Østtyskland og den tyske genforening?

Tysklands og verdens store historiske mulighed for at drage nytte af Berlin-murens fald i 1989 og den efterfølgende afslutning på Den kolde Krig til at etablere en fredsorden for det 21. århundrede blev forpasset. Mens den russiske ledelse gik med til Tysklands genforening og medlemskab af NATO, meget generøst set i lyset af den tyske historie, var de neokonservative i Washington og London allerede i færd med at planlægge etableringen af en unipolær verden.

Frigivne amerikanske, russiske, tyske, britiske og franske dokumenter, som nu er tilgængelige i USA's National Archives, udenrigsministeriet, Pentagon, præsidentbibliotekerne og forskellige nationale arkiver og universitetsbiblioteker, beviser, at en syndflod af løfter om ingen NATO-udvidelse mod øst blev givet til den sovjetiske præsident Mikhail Gorbatsjov og udenrigsminister Eduard Sjevardnadse af Baker, Bush, Genscher, Kohl, Gates, Mitterrand, Thatcher, Hurd, Major og Woerner. Disse dokumenter viser tydeligt, at de russiske klager over at være blevet bedraget er helt berettigede. Den tidligere CIA-direktør Robert Gates indrømmer utvetydigt, at Gorbatsjov og andre bevidst blev forledt til at tro, at NATO ikke ville udvide mod øst.

Var den seksdobbelte udvidelse af NATO mod øst og opstillingen af offensive våbensystemer ved Ruslands grænse, som de facto betyder en omvendt Cuba-krise for Rusland, ikke en provokation? Og nu, den 31. marts, offentliggjorde *New York Times* en artikel på 13.000 ord om resultaterne af en årelang undersøgelse baseret på 300 interviews, som dokumenterer, at

USA har styret krigen i Ukraine fra Clay Barracks i Wiesbaden siden senest midten af april 2022. Bekræfter det ikke til fulde, at der er tale om en klassisk stedfortræderkrig mellem USA og Rusland? Militæreksperter fra mange lande har overbevisende påvist, at Rusland hverken har intentioner eller personel og militær kapacitet til en angrebskrig mod Europa.

Hvis Trump, uanset hans toldpolitik, nu forsøger at afslutte denne krig og dermed dødsfaldene i Ukraine, burde Tyskland og Europa så ikke støtte dette 100 % i stedet for at ville fortsætte krigen i en »koalition af de villige«?

Europa-Kommissionens formand Ursula von der Leyen ønsker et EU-militærbudget på 800 milliarder euro. Den kommende tyske kansler Friedrich Merz brød sit valgløfte umiddelbart efter sit valg, pressede en ændring af grundloven igennem og vil gennemføre et militærbudget på 400 milliarder euro til at begynde med, men potentielt uden nogen øvre grænse. Denne gigantiske militarisering vil også resultere i enorme nedskæringer i de sociale udgifter. Til det formål skal tyske indskydere overtales til at investere deres opsparing i oprustningsobligationer – en form for moderne Mefo-veksler. I betragtning af Trumps toldpolitik, som truer med ufrivilligt at »afvikle« hele det finansielle system med dets boble på 2 billioner dollars i udestående derivatkontrakter, vil selv en sådan udplyndring være som blade, der fejes væk i vinden. Hvis der er én ting, vi kan lære af historien, så er det visheden om, at der i slutningen af sådanne oprustningsvanvid kommer krig, altid efter mottoet: Først vil de have dine penge, så vil de have dine børn.

På kort sigt, hvis Trump holder fast i sin toldkrig, vil der komme en bølge af bankerotter i landene i det Globale Syd og blandt amerikanske virksomheder og landmænd samt en stigning i inflationen og de deraf følgende private konkurser, mens ejere af amerikanske statsobligationer kan blive tvunget til at konvertere dem til hundredårige obligationer, som Trumps økonomiske rådgiver Steve Miran foreslår. Det kunne også

kaldes ekspropriation.

Så hvad kan der gøres? I en sådan dobbelt eksistentiel krise – truslen om et finansielt kollaps og faren for krig – hjælper lappeløsninger ikke. Vi har brug for et helt nyt paradigme i internationale relationer, en tilbagevenden til diplomati som middel til konfliktløsning og en overvindelse af geopolitik ved at fokusere på menneskehedens fælles interesser.

1. Tyskland og de andre europæiske nationer må organisere en international konference, som straks skal sættes på dagsordenen for at skabe en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Denne konference skal først blive enig om fælles principper som beskrevet i de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. I denne ånd må der derefter skabes et nyt Bretton Woods-system, som frem for alt overvinder underudviklingen af landene i det Globale Syd gennem et retfærdigt kreditsystem.
2. Et banksystem i traditionen fra Glass/Steagall-loven, som blev indført af USA's præsident Franklin D. Roosevelt i 1933, skal garantere den vedvarende betjening af industri, landbrug og handel. Kreditskabelse skal bringes under kontrol af suveræne regeringer gennem oprettelsen af nationalbanker. I Tyskland kan Kreditanstalt für Wiederaufbau efter Anden Verdenskrig være et referencepunkt.
3. Denne konference må derefter sætte en stopper for alle krige i verden i overensstemmelse med principperne i Den Westfalske Fred og iværksætte genopbygningen af de tidligere krigszoner gennem en retfærdig efterkrigsorden.
4. Nye våbenkontrolaftaler skal straks forhandles på plads, og en omfattende omlægning af det militærindustrielle kompleks' industrielle kapacitet til nyttig industriproduktion må påbegyndes.
5. De fælles udfordringer for menneskeheden, såsom at

overvinde sult og fattigdom, skabe et moderne sundhedssystem for alle nationer, universel uddannelse for alle mennesker og andre eksistentielle spørgsmål, skal løses i samarbejde med BRIKS-staterne og nationerne i det Globale Syd.

6. Denne konference har som mål at fremme en dialog mellem kulturer baseret på det faktum, at menneskeheden er vores fælles evne til at ræsonnere, hvilket gør os i stand til altid at finde en løsning på alle problemer på et højere niveau end det, hvorfra de opstod.

Følg derfor disse opfordringer til handling:

Deltag i Den Internationale Fredskoalition, som har holdt en Zoom-konference hver fredag kl. 17.00 dansk tid i 97 uger!

Deltag i alle påskemarcher og fredsdemonstrationer!

Overlad ikke vores fremtid i hænderne på krigsmagerne!